

Eleki Krónika 2001. április

Továbbra is az önkormányzat működteti az óvodákat

2001. április 2-án ülést tartott Elek Város Képviselő-testülete. A testületi ülésen egyebek mellett napirenden szerepelt a 2000. évi költségvetés végrehajtásáról szóló beszámoló. A zárszámadási rendeletet a képviselők rövid vita után 829.952.- eFt bevétellel és 800.922.- eFt kiadással elfogadták, valamint jóváhagyták az önkormányzat 2000. évi p é n z m a r a d v á n y á t . Ugyancsak ellenszavazat és tartózkodás nélkül fogadta el a képviselő-testület az Eleki Víz- és Csatornamű Üzemeltető Kft. 2000. évi zárómérlegét. Heves vitát váltott ki az óvodák vállalkozásba adásának a kérdése. Az óvodaprivatizáció hívei azzal érveltek, hogy szükséges lenne összehasonlítani az gyakorlatban is az önkormányzati fenntartású és a vállalkozó által működtetett óvodák előnyeit, hátrányait, hogy a szülőknek választási lehetőségük legyen. Ezért javasolta a pénzügyi bizottság, hogy az I. számú óvoda vállalkozásba adásával kapcsolatos egyeztetések kezdődjenek meg. A privatizáció ellenzői szerint ilyen igény nem merült fel a szülők részéről, a dolgozók pedig kellő információ hiánya miatt tartanak az óvodák vállalkozói formában történő működtetésétől. Végül a képviselő-testület nem támogatta a pénzügyi bizottság ezirányú indítványát, viszont döntöttek arról, hogy az óvodák a továbbiakban 1 székhellyel és 2 székhelyen kívüli egységgel működjenek tovább, mivel IV. számú óvoda felújításra szorul. A képviselő-testület ezután az ÁSZ vizsgálat nyomán készült intézkedési terv végrehajtásával foglalkozott, majd határozott az Idősek Otthona valamint a Szent István utcai 20 lakásos épület Széchenyi Terv keretében történő megvalósításáról és további pályázatok benyújtásáról is döntött. A képviselők rendeletet alkottak az önkormányzat vagyonának értékesítésére, hasznosítására, a szolgáltatások ellátásának biztosítására vonatkozó versenyeztetés (pályázati eljárás) szabályairól, a szerződéskötések rendjéről.

Közhasznú programok

A városi önkormányzat az előző évekhez hasonlóan a költségvetésből mintegy 4,5 millió forinttal támogatja a közhasznú foglalkoztatottak programjait, mivel azonban a minimálbér január 1-jétől 40.000.- forintra módosult, a foglalkoztatottak száma szerényebben alakul ebben az évben - mondta Székely László, az Eleki Polgármesteri Hivatal főelőadója. Köztudott az is, hogy a rendszeres szociális segély megállapításához 30 napos foglalkoztatás szükséges, ezzel ugyan élénkül a rotáció, de a hivatal dolgozóira plusz feladatokat ró. Az önkormányzat továbbra is a munkaügyi központtal való együttműködésben látja a munkanélküliség részbeni felszámolását. Az önkormányzat intézményei tavaly belvízkárosodást szenvedtek, a kár felszámolására, a felújításra indított program idejében elkezdődött, de a munkálatok áthúzódtak erre az évre is. Az idei program március 1-jétől június 30-áig 18-22 fő közhasznú

foglalkoztatását teszi lehetővé. Ezúttal munkálatokat végeznek az orvosi rendelő épületén, az egyes számú óvodán, valamint az idősek otthonán. Ez utóbbi objektum egyik szárnyáról a munkálatok kezdetén kiderült, hogy életveszélyes, ezért lebontották, és új épületszárny épül.

Február 12-étől további 10 fővel kötött szerződést az önkormányzat, a foglalkoztatásuk november 30-áig tart. A közhasznúak a város területén, illetve kisebb felújítási munkálatokban fejtenek ki tevékenységet. Az önkormányzat a munkaügyi központ munkatapasztalat-szerzési programja által 5 fő pályakezdő fiatalot foglalkoztat egy éves időtartammal, a roma program pedig 3 fő munkához való jutását teszi lehetővé.

B.N.

Májusköszöntő

Az év ötödik hónapját a rómaiak a meglelt korú (maiores) tiszteletére nevezték Maiusnak. A görögöknél egy nimfától, Majától kapta nevét, nem véletlenül. Ezek a haladó, de nagyon hosszú életű istennők a természet erejét testesítették meg, ráadásul a szépség és a fiatalság jelképét is láthatjuk bennük, s valóban a május a természet fiatalságát, szépségét hordozza teljes pompájával. Tele lesznek illattal és madárhanggal a kertek, erdők mezők. Mi emberek is szívesebben nyitunk ablakot, amelyen beköszön a tagadhatatlan tavasz. Ahogy a fák tudják mikor kell rügyezniük, mikor lombosodjanak, mikor nyissanak virágot, úgy a költöző madarak is tudják mikor kell érkezniük ahhoz, hogy a költés idejére rendbehozzák az ősi fészket. Egymás után jelennek meg a vadvirágok. Kosborból koszorút viselnek a görög ifjak Déméternek, a termékenység istenasszonyának az ünnepén. Franciaországban május elsején az ünnep jelképeként gyöngyvirággal köszöntik egymást az emberek. A vadon és a kertben nyíló virágok szépsége mellett sok közöttük a gyógynövény - már az egyiptomi papiruszokon is találunk erre utaló nyomokat. Május első vasárnapja igen jeles nap, anyák napja. A hónap utolsó vasárnapja pedig a gyermeknap. Ebben a két ünnepben is az élet kapcsolatát kell látnunk. Nem kimondottan látványos, hangos, zajos ünnepek - halkak, csendesek, mint a szeretet, mely átmelegíti a mindennapokat. Hadd köszöntsem néhány szóval az eleki édesanyákat, azokat is, akiknek lehet nem jut virág, öleljük szívünkre őket, hiszen annyit tettek értünk, a jövő

n e m z e d é k é é r t .
É d e s a n y á m ,
virágosat álmodtam,
n a p r a f o r g ó -
virág voltam álmodban,
É d e s a n y á m ,
te meg fényes nap voltál,
n a p k e l t é t ő l
napnyugtáig ragyogtál.

Lantos Mihályné

Néhány gondolat az elmaradt farsangról

Szokatlannak tűnhet, hogy április végén még felemlégetjük a farsangot. Valahogy azonban így hozta a sors, ezért engedtessek meg most szólni róla. Talán nem minden tanulság nélkül... Évtizedek óta a hagyományos farsangi sváb batyus bált a farsangzáró-keddi maszkás felvonulás, bolondozás, majd az esti jelmezbál követte - legalábbis a hagyományok szerint. Ez ebben az évben sajnálatos módon - elmaradt. Nem kívánunk - úgymond - bűnbakkot keresni, csodálkozunk azonban azon, hogy ennek a több évszázados hagyománynak Elek Város - csak úgy - fittyet hányt. Senki nem érezte elementáris szükségét a megrendezésére. De vajon hányan érezték a hiányát??? Gyermekek, felnőttek egyaránt, hiszen valaha - nem túl régen - az "eleki farsangot" a mohácsi busójárás után/mellett jegyezték és emlegették, mert elemeiben, hagyományrend- szerében, jelképekben olyan csodálatosan gazdag, amely felveszi a versenyt az ugyan látványosabb, de amúgy giccsekben tobzódó, uniformi- zált, ezáltal jellegtelenebb "világhírű" karneválokkal! Ismét! - ismét veszni hagyunk Elek Város értékeiből! Tudjuk jól: a pénz az úr, az diktál... Ezek az eleki farsangok azonban nem "pénznyelők", néhány "rongyos" ezer forintból kitelik. Meggyőződésünk, hogy a pénzt nem a farsangoló maszkák, hanem mások tartják számon, mindazok, akik hasznot ebben nem látva, egymásra mutogatva törölték el az egyik legjelleg- zetesebb, legrégebb színpontot a városunk palettájáról... Reméljük, hogy utoljára... Talán többen tudják, hogy az eleki farsangi maszkás felvonulás és bál csak a háborús időkben, években maradt el valaha... Most talán a hagyományok, a kultúra "háborújáról" van szó "csupán"? És ki kivel háborúzik éppen ez ügyben? Tessék szíves megmondani, ha tudja valaki a választ... Jó lene azt is tudni, hogy ebben a háborúban ebben az évben ki győzött, ki és miért maradt vesztes...? Győzött-e az, aki/k/ megtakarított/ak/ néhány ezer forintot a pénztárcájukban, vagy... Vagy? Mert Elek Városa mindenképpen vesztes!

T.R.K.

Óvodaügy

Az eleki Német Kisebbségi Önkormányzat március 29-én tartotta legutóbbi ülését a városi könyvtárban. Egy nagyon fontosnak tartott ügy miatt (az óvodák magánosításának kérdése) gyűltek össze, illetve hoztak határozatot is. A képviselők (mind az öten) egyhangúlag azt erősítették meg, hogy nem szeretnék, ha sor kerülne az eleki óvodák privatizálására, mint ahogy határozatukban is megfogalmazták: "Az eleki Német Kisebbségi Önkormányzat képviselői nem támogatják, ellenzik, sőt tiltakoznak az ellen, hogy vállalkozásba adják ki az óvodákat. Az óvodai nevelés nem üzleti kérdés, hisz a jövő nemzedékéről van szó. Az esetleges privatizációval nem látják biztosítottnak a jövőben a nemzetiségi oktatást." (Ezt az álláspontot képviselte Nádor Mária az április másodikai városi önkormányzati ülésen is!) Ezek után az elnök, Nádor Mária beszámolt arról is, hogy a városi önkormányzat 250

magyarországi önkormányzatnak írt levelet. (Anyagi támogatást kérnek az eleki emlékhely létrehozása céljára.) Ehhez kapcsolódóan döntöttek arról is: az eleki kisebbségi önkormányzat 50 ezer forinttal járul hozzá ehhez a nemes célhoz.

Rapajkó Tibor

A városi könyvtár rendezvényeiről

Egy kiállítás elé...

Tavaly tavasszal hallottam először egy fiatalemberről, aki nagyon szeret rajzolni, festeni és mindezt hobbiból végzi. Nem járt képzőművészeti főiskolára, nem képezte sehol magát, csupán a saját öröme, ha engedte ideje, rajzolgatott, festegedett. Akkor elhatároztam, hogy be mutatom Őt és alkotásait. A tervezett időpontba beleszólt a könyvtárban végzett nagy meszelési-mázolási munka. Én azonban nem felejtettem el az ifjú alkotót és most, hogy kinyitottunk újból megkerestem és felajánlottam, hogy megszervezzük részére ezt a kiállítást, mely életében az első lesz. Örömmel vállalta a bemutatkozást, és izgalommal várja, várjuk, milyen lesz a visszhang, ha a képeit is meglátjuk. Nagy energiával végezzük a szervező munkát. Elkészültek a meghívók és a plakátok, majd a képűség is hirdeti a nagy eseményt. A magát autodidakta festőknek emlegető Hidvégi Gábor Lökösházán él és alkot. Az ő elmondása szerint otthon a házában rendezkedett be, hogy ne zavarja senki, ha éppen alkotási kedve támad. Kíváncsian várjuk a 20 darabból álló kiállítás anyagát. A megnyitóra, mely 2001. április 26-án (csütörtökön) délután 5 órakor lesz a Városi Könyvtárban, szeretettel hívunk, várunk mindenkit, aki a szívéhez közel érzi a festészetet. A kiállítást Corvus-Kora Róbert festőművész nyitja meg, mely május 11-ig tekinthető meg.

M e g m é r e t t e t é s . . .

A képzőművészeti alkotások mellett gondolunk az Olvasás Évének megünneplésére is. Pályázatot írt ki a városi könyvtár a Könyv, Könyvtár, Műveltség Alapítvánnyal karöltve 2 kategóriában, az általános iskola és a román iskola tanulói részére. A könyvtárban megrendezendő döntő előtt háziversenyen dől el, ki a legjobb 6 versenyző, aki majd bemutatkozik. Május 3-án délután 2 órától a "szépolvasás"-t választókat hallgatja meg az 5 fős zsűri. Ezt a versenyt 3-4. osztályosok részére hirdettük meg, akik Benedek Elek egy rövid meséjével készülnek a megmérettetésre. Május 17-én délután 2 órától a "versmondás"-t szeretők mérkőzhetnek meg. Ezt a versenyt az 5-6. osztályosok körében hirdettük meg. Szabó Lőrinc, vagy Weöres Sándor 1-1- szép, általuk választott versét hozzák és adják elő a tanulók. Tájékoztatjuk újságunk olvasóit a zsűriben helyet foglalókról is. A zsűri elnöke Lénárt Istvánné, tagjai dr. Heimné Máté Mária, Hering Magdolna, Zsidó Ferencné, Kiss H e n r i e t t a . Az alapítvány anyagi támogatásának köszönhetően az első 3 helyezett könyvjutalomban részesül, de minden versenyzőt megvendégelünk.

Jó felkészülést kíván minden benevezett tanulónak a városi könyvtárból

Nádor Mária
könyvtárvezető

Békés megye - Elek nélkül

Ezredvégi Magyarország címmel sorozat megy az M' televízióban, melyben bemutatják közel ötven percben Magyarország egy-egy megyéjét. Békés megye februárban került sorra és egy nagyon szépen elkészített filmet láttunk - Elek nélkül. Bár a végén mondták, hogy a teljesség igénye nélkül készült a film és nem csak mi maradtunk ki, csak nekünk Elek kimaradása fáj. Sajnos nekünk nincs régi műemlékünk, múzeumunk sincs és nem tudunk híres város szülöttünkről sem, akire mink vagy mások is büszkék lennénk. Régi népszokásaink viszont vannak, többek között a svábok farsangvégi téltemető felvonulása ami az idén sajnos elmaradt. Nagy ígéretek vannak, hogy majd jövőre, de egy elmaradt dolgot már nem lehet pótolni. Erre a rendezvényre ha más nem eljött a Szegedi TV, egy napig címdalton voltunk a megyei újságokban és megnézhattuk vagy háromszor az

Elek

TV-n.

A műemlékeket, múzeumokat a népszokásaink megtartásával ellensúlyozhatnánk, ahol mi emberek vagyunk a főszereplők, mert nekünk csak ez van, de ha ezek elmaradnak lassan nem csak hogy nem figyelnek ránk, de még a térképen sem leszünk.

Méry Rudolf

Az ország házában a koronánál

2001. március 12-én az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskola diáksága és tantestülete Budapestre kirándult, ahol megtekintették a Parlamentet és a koronát. Mivel az elekiek csak 12.30 és 13.00 óra között kaptak bebocsátást az ország házába, így a délelőtti időszakot minden csoport saját belátása szerint töltötte el. Voltak, akik a Citadellát nézték meg, de meg lehetett nézni még a Nemzeti Lovardát, a Váci utcát is, de a Margit-szigetre is el lehetett menni. Kétség kívül legérdekesebb volt a Parlament megtekintése, ahol fiatal idegenvezetők kalauzolták a látogatókat. Itt több közismert dolgot tudhattak meg az érdeklődők az épületről, mint pl. azt, hogy Steindl Imre tervei szerint 1885 és 1906 között épült. A kupolája 96 méter magas (896 - 1896-ra utal!) de szóltak kevésbé ismertekről is. Ebből talán az a legérdekesebb, hogy a mai Parlament mellett felépült két másik is, mivel ezeknek a tervei annyira megtetszettek a bírálóknak, hogy azokat is felépítették. Ezek a mai Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium, illetve a Néprajzi Múzeum! Igen felemelő érzés volt a Szent Korona megtekintése is. (2000-2001 a magyar millennium éve, ennek tiszteletére szállították ide a koronát.) A helyszín, a kupolaterem, illetve a magasból lenéző magyar királyok szobrai, de a koronaörök is tiszteletet

parancsolnak, amit a látogatók is méltányolnak. Itt kell megemlítenünk egy fontos dolgot. A magyar történelemben a Szent Korona mindig a magyar államot jelentette (nem a királyságot), illetve jelenti most is, ezért lehet benne pl. Magyarország címerében 1990 után is. Mint ahogy a Parlament, úgy a Szent Korona is hazánkat jelképezi, tehát nem csak múzeumi tárgy, így a mostani helye több mint jelképes! Nem tudni, mindezek ellenére miért ellenezték többen a Szent Korona átszállítását 2000-ben a Nemzeti Múzeumból a Parlamentbe. A esti órákban mindenki lélekben gazdagodva érkezett haza. Valószínűleg még nagyon sokáig fognak emlékezni arra, hogy a millennium évében látták a Parlamentet és a koronát. Végül el kell mondanunk azt is, hogy dicséret illeti meg a tanulóifjúságot a kiránduláson tanúsított magatartása miatt, illetve az iskola vezetését, mert élni tudott ezzel a kedvező lehetőséggel.

Rapajkó Tibor

Szová tesszük

A közéletben valamilyen formában részt vevők szájából, tollából, de gyakorta az országos mádiákban is hallhatjuk, olvashatjuk: “A költségvetési sarokszámokat /vagy egyebeket/ egyenlőre nem fogadta el résztvevők többsége.” Vagy: “Teljes egyetértéssel élvezték a s z a v a z ó k .” Anno: Hoffmann Lujza tanító nénink, majd Vigh Ferencné /a drága Julika néni/, volt osztályfőnökünk, később Somos Józsefné tanár nénink, majd pedig - a számomra oly sokat jelentő és adó, feledhetetlen - dr. Mester György tanár úr okításai okán soha nem feledhetem: a tortát, az almát /stb./ egyenlő darabokra vágjuk, az emberekkel egyenlő módon bánunk, mert valahol és/vagy valamiképpen egyenlőek vagyunk. Ki ebben, ki abban nagyszerű: ki a tűz csíholásához ért, más pedig a komputer “ördöge”, de át tudja-e venni egyik a másik szerepét? Akár egyelőre, csak most, csak kis időre, vagy ideiglenesen? Mert valahol ebben rejlik az egyenlőségünk. Kérjük, szíveskedjen a kedves Olvasó összevetni a nem feltétlenül briliáns, de szándékunk szerint talán eléggé képletes és kifejező példáinkat a két kifejezés között, s tapasztalhatja azok merőben más jelentéseit! Így rögvest beláthatjuk, hogy csodálatosan szép, mindent kifejező magyar beszédünk milyen csorbákat szenved ma a hányaveti fogalmazványok miatt! S tehetik ezt büntetlenül napjaink közszereplői, az országgyűlési és helyi képviselők, a médiák: sajtók, rádiók, televíziók s egyebek. A tanulság csupán: figyeljünk jobban oda mondandókra, írásunkra, kifejezéseinkre, mert a “gyerek is olvassa, hallja...”

T.R.K.

Vöröskereszt napjáról

Május 8-a a Vöröskereszt Napja. Több mint 140 évvel ezelőtt született az a társadalmi mozgalom, amely azt tekintette feladatának, hogy világszerte segítsen a bajbajutott

embereken. A vöröskereszt gondolata a harcmezőn született. 1859. június 29-én az észak-olaszországi Solferinónál véres ütközet zajlott le a francia és az osztrák hadsereg között. A 300 ezer katonából 40 ezer maradt a harctéren holtan vagy sebesülten. Ekkor érkezett egy svájci ember, aki a környéken toborozott önkéntesekkel 9 ezer sebesültet látott el. Ezt az embert Henni Dunant-nak hívták. Az ott látottaktól nem tudott szabadulni és egy könyvet írt Solferinói emlék címmel. Ebben a könyvében javasolta azt, hogy már a békeidőben minden ország szervezzen segélyszervezetet a saját és az ellenfél gondozására. Két év alatt 7 európai országban jött létre önkéntes segélyszervezet. Az eltelt időszakban megszorodott a résztvevő országok száma és kiszélesedett tevékenységi körük. Zászlója a mozgalom szülőhazájának tiszteletére emlékeztet. Ne csak a Vöröskereszt Napján, hanem mindennap gondoljunk azokra az emberekre, akik önzetlenül segítenek a bajbajutottakon, kísérvé őket a társadalom megbecsülése. Kiváló eleki véradóink: novemberben Elekről id. Bágy György 50-szeres, Balázs Imre és Botás Demeter 40-szeres, Verindán Péter 30-szoros véradói kitüntetéssel. Az eleki Vöröskereszt Szervezet munkáját évek óta Tóth Lászlóné irányítja, sok segítséget kap a szervezet Nedreu Dávidnétől és ifj. Bágy Györgytől.

Lantos Mihályné

Vecsési vendégek

A közelmúltban az éppen Gyulán tartózkodó vecsési általános iskola német ifjúsági tánccsoportja, annak vezetője és az oktatási intézmény igazgatója keresett fel bennünket - tájékoztatta az Eleki Krónikát ifj. Strifler Józsefné, az Eleki Német Kisebbségi Önkormányzat alelnöke, az Édes Fülemlüle német ifjúsági tánccsoport vezetője. A vendégek megtekintették a barokk stílusban épült római katolikus templomot, illetve a németek közösségi házát. A vecsési, 22 párból álló tánccsoport az elekiek közreműködésével alkalmi fellépést rendezett. Természetesen az Eleki Német Kisebbségi Önkormányzat, illetve az Eleki Németek Egyesülete felvette a kapcsolatot a vecsési hasonló szervezettel, amely a jövőre nézve lehet biztató kezdeményezés. A vecsésiek április 27-ére (nemzeti napjukra) meghívták az eleki ifjúsági tánccsoportot, de elvárják őket a június 13-án rendezendő városi rendezvényre is. Az eleki Édes Fülemlüle német ifjúsági tánccsoport példaértékű kapcsolatot ápol tarjáni, soroksári és csepeli csoportokkal is.

- b -

Zarándoklat Rómába (2001. március 31 - április 6.)

Ez évben - szinte napra ugyanabban az időpontban - eleki zarándoklat indult Rómába, mint 76 évvel ezelőtt a dr. Csepregi Imre, volt esperes-plébános vezette csoport. Ez alkalommal Lengyel Antal plébános úr vezette el az eleki híveket - kései utódokat - a szent városba. Élményeikről, az ott látottakról személyesen számol be az Eleki Krónika tisztelt olvasóinak, amelyet ezúton is megköszön szerkesztőségünk.

Róma nem olyan, mint a többi város. "Rómába senki sem jön azzal az érzéssel, aminővel a modern nagyvárosokat látogatni szoktak... Az Örök Város varázsa soha el nem apadó örömnék és szent büszkeségnek forrása".../Bangha Béla S.J. : Róma lelke, 1936./ "A tudat maga, hogy Róma a világegyház központja, az a roppant történelmi emlékezések tömege, s az a sehol felül nem múlt bőség, amellyel a művészetek itt szinte zuhogva ontják elénk a Szépet." /u.o./ A pogány /antik/ Róma és a keresztény Róma együtt. Ezért különleges vonzása, lelke van. Látva a két-hárromezer éves épületeket, falakat, ahol "alszik a múlt, és álmodik a jelen", látva ezen épületek, falak tövében a pezsgő mai életet, mindenhol a sok fiatal - felemelő érzés. "Itt minden együtt van: a hárromezer éves oszlop /obeliszk/, a kétezer éves fal, az ezer éves templomtorony, és ezek a mai gyerekek... Rómában az egész múlt sűrítve, a jelennel együtt dobban elénk... Itt van Róma lelke. Az álló idő, vagy ha úgy tetszik, időfelettség: az a csodálatos egybefolyása múltnak és jövőnek?... Ez Róma arcának alakifejezése, melyből minden egyes vonást meg lehet érteni, mert ebbe folyik vissza, és ebben olvad fel"... /u.o./ Ilyen gondolattal - fedezzük fel mi is Róma lelkét! - tudjuk igazán szemlélni, csodálni az antik Róma gazdag emlékeit /volt az első napi, IV. 2-i, hétfői program/: Colosseum, Forum Romanum, Róma szülőhelye a Palatinus domb, császárok diadalíve, Via Sacra, Vesta szüzek temploma, Circus Maximus, Kapitólium domb... és még sok nevezetesség - ki tudná megjegyezni első látásra? - , amelyek mind az ókori Róma nagyságát, alkotóerejét és magas művészetét tükrözik. A második nap - kedden - talán a világ leggazdagabb múzeumát, a Vatikáni Múzeumot a Sixtusi Kápolnával tekintettük meg. Itt valóban sűrítve zuhog elénk a Szép! Sokszor végig kellene menni a hosszú folyósókon, hogy mélyebbre hatoljon az élmény és egy kicsit is átláthatóvá váljon a bőség. Maguk a falak, a mennyezet és a padlóburkolat is a múzeum részei, nem csak a kiállított műrecek. A Sixtusi Kápolna festményeit pedig minden látogató mély tisztelettel és csodálattal szemléli... Délután a maradék időben séta a Tiberis partján, közben megcsodáltuk a kör alakú erődítményt, az Angyalvárat és a h i d a k a t . A harmadik nap - szerdán - a Szent Péter tér és Bazilika volt megismerése volt a fő cél. Délelőtt 10 órára a pápai audientiára nagy tömeg gyűlt össze a Szent Péter téren - közöttük mi is. Ilyenkor a Szentatya a Bibliából vett idézet, ige alapján tanítást ad a jelenlévőknek és ezáltal üzen a világnak. Utána köszönti a zarándokokat, csoportokat. Még mi is rákerültünk a listára idegenvezetőnk, László tanár úr jóvoltából. A pápa magyarul köszöntötte a jelenlévő magyarokat, külön megemlítve az eleki zarándok csoportot, és áldását küldi minden eleki hívőnek. Délután, illetve a fogadás után a Bazilikába mentünk be. Van miért csodálkozni! A hatalmas méretek /a kupolát tartó oszlopok külső éle - megléptem - húsz lépés, kb. 20 méter/, a tökéletes arányok. a gazdag, és mégsem hivalkodó díszítések... Minden felület él! Rozettás díszítésű mennyezeti boltívek, a falakon festmények vagy mozaikképek, az oszlopok burkolata és a padlózat intarziás márvány. Azonkívül több szobor, műalkotás, köztük a legcsodálatosabb Michelangelo Pieta-ja, legtekintélyesebb Szent Péter V. századból származó bronz szobra. Emeli mindezeknek a súlyát, hogy a Bazilika Szent Péter sírja fölé épült. Mindezekből kisugárzik még valami, amit talán a Szent Péter széke fölötti ovális, különleges üvegből készült ablakon látható galamb jelenít meg...

A Piazza Navona tér a három művészi szökőkúttal és a Trevi kút már ráadás volt. Egyébként el is telt a római időnk... Csütörtökön - útközben visszafelé - megálltunk Firenzében. Itt is van sok különleges érték, látnivaló. Mindezek eltörpülnek már a római élmények mellett. Úgy gondolom, hogy érdemes - ha valaki teheti - olykor kiszakadni, ki "rándulni" a megszokott környezetből, és feltöltődni lelki, szellemi élményekkel, értékekkel. Megérte!

Lengyel Antal
róm. katolikus plébános

Anyanyelven szólva

Az országos anyanyelvi, nyelvész, tanulmányi verseny helyi fordulójában intézményünk tanulói között komoly megmérettetésre került sor - mondta lapunknak Zsidó Ferenc, az Eleki Általános Iskola igazgatóhelyettese. Az egyes tagozatok dobogós helyezettei: 3. osztály: 1. Drágos Mercédesz, 2. Botás Péter, 3. Ökrös Bernadett; 5. osztály: 1. Brindás Orsolya, 2. Ramasz Beáta, 3. Czinanó Ilona; 6. osztály: 1. Tóth Tamás, 2. Ruck Rea és Turóczy Tünde, 3. Gulyás Andrea; 7. osztály: 1. Tokai Gyöngyvér, 2. Pipek Zsanett, 3. Kustyán Mária; 8. osztály: 1. Tóth Csaba, 2. Czinkota Szilvia, 3. Braun Brigitta. A tanulók felkészítője Lempert Lászlóné és Tóth Gáborné volt. A leány tornász bajnokság helyi fordulójának eredményei: 1. Géczi Ildikó, 2. Tóth Renáta, 3. Darvasi Diána, felkészítőjük Nagyné Nádor Gabriella volt.

- b -

Ezüstkalászos szakmai vizsga

A közelmúltban az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskola tangazdaságában adtak számot gyakorlati tudásukból azok az östermelők, mezőgazdasági gazdálkodók, akik elvégezték az ezüstkálászos felnőttképző tanfolyamot. A tanfolyammal kapcsolatban Zsok Ágostonnétól, az eleki intézmény szakmai igazgatóhelyettesétől egyebek mellett megtudtuk, hogy a 150 órás elméleti oktatás mellett az érdeklődők kilenc hetes, saját gazdaságokban, vagy más gazdaságban, vállalkozónál eltöltött szakmai gyakorlaton vettek részt. A tanfolyam résztvevői zömében östermelők, gyakorló gazdálkodók voltak. A tanfolyam a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium támogatásával valósulhatott meg, a részvétel így ingyenes volt. Az eleki intézmény húsz főre adta be pályázatát, amelyet idővel 56-ra módosítottak. A gazdák megmérettetésén a növénytermesztésből, kertészetből, állattenyésztésből, az ezekhez kapcsolódó műszaki ismeretekből, valamint számítási ismeretekből és piactudásból vizsgáztak. Az eleki intézmény az idén is jelentkezik az ezüstkálászos tanfolyam megrendezésére, sőt az aranykalászosról gondolkodnak, amely az érdeklődőknek középfokú mezőgazdasági végzettséget ad.

Lőrinczy Gyulától, a vizsgabizottság elnökétől megtudtuk, hogy a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium megbízásából végzi feladatát. Az ezüstkalászos tanfolyammal kapcsolatban pedig elmondta, hogy a kezdeményezés 1928-ban indult, amelyet megtorpanás követett, de a rendszerváltást követően ismét napirendre került a kérdés. A cél mindenekelőtt az, hogy a téli időszakban, amikor kevesebb a mezőgazdasági munka, a termelő, gazdálkodó továbbképezze magát. A vizsgázók tudása jó közepesnek értékelhető.

- b -

Rendezvényekről a közelmúltban és közeljövőben

- A "Reibel Mihály" Városi Művelődési Központ igencsak mozgalmas, eseménydús heteket, hónapokat tudhat maga mögött. Lezajlottak a farsang időszakának nagyrendezvényei, a nemzetiségi bálók. Némi összegzéssel próbálkozunk, mégpedig tesszük ezt több okból Árgyelán Györggyel, az intézmény igazgatójával: részint azért, mert az intézmény adott helyt többnyire a rendezvényeknek, másrészt azért, mert némelyeknek szervezője, lebonyolítója, esetenként támogatója volt. A báli szezont az idén a cigány bál nyitotta /részletesen januári lapszámunkban számolunk be erről/, melyet a február 17-ei román bál követett /februári számunkban tudósítunk róla/. Mindkét hagyományőrző rendezvény sikeresnek tekinthető - elfeledve az apróbb hiányosságokat.

A hagyományos batyus sváb bál is igen rangos, elegáns volt. Többeknek azonban valamiért, valahol hiányérzetük maradt. Ki tudja, miért? Hiszen a szervezők, rendezők bizonyára igyekeztek tudásuk legjavát nyújtani, mindent megtenni a siker érdekében - s mégis... Mégsem nyújtotta most ez a bál azt a hangulatot, amelyet a régiek, amelyet megszokott visszajáró közönsége. Hiányzik talán a már - úgy tűnik - soha vissza nem hozható sramli zenekar közvetlen bája, hangulata, családi egyszerűsége...? Az újszerűsége mindenképpen való törekvés teremtette diszharmónia, az archaikus szépségében egyre inkább csorbuló hagyományok rendszerének halódása netán az ok? Mindenképpen alapos elemzést érdemel ez a bál, bizonyára tanulságot is eredményez.

- A helyi Vadásztársaság is megtartotta évi közgyűlését, évadzáró vacsoráját, bálját. A már igencsak összeszokott közösség - éppen ebből fakadóan - egy kiváló rendezvényt tudhat magáénak.

- A művelődési központ volt a szervezője és lebonyolítója ez évben is a március 15-ei, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékezetére szervezett rendezvénysorozatnak. Ennek keretében ünnepi megemlékezésre és az 1848-as emlékműnél koszorúzásra került sor. A művelődési központban az általános iskolások számára meghirdetett rajzverseny alkotásaiból kiállítást rendeztek, ugyanakkor játszóházi programokon vehettek részt a gyermekek. Az V-VIII. osztályosoknak szellemi vetélkedése is az intézményben valósult meg. Az eleki Csontos Rozália, amatőr festő képeiből is ez alkalomból nyílt kiállítást az érdeklődő közönség számára.

- Újszerűnek nevezzük ugyan városunkban, pedig már mintegy évtizedes múltra tekinthet vissza a magyar bálók megtartása. Megrendezésére minden esztendő március 15-éhez

legközelebb eső szombatján kerül sor. Idén műsort szolgáltattak az eleki "Pacsirták" Gál László és Gera Krisztina vezette gyermek néptáncsoport, valamint a gyulai "Újra együtt" senior néptáncgyűttes. Nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy a bál valamennyi résztvevőjének öröme és gyönyörűségére szolgált bemutatójuk.

- A művelődési központ szolgált helyszínül városunk egyetlen középfokú tanintézménye, a Mezőgazdasági és Ipari Középiskola szalagavató ünnepségének, mely több száz résztvevőt számlált. A rendkívül jól sikerült rendezvény a késő éjszakai órákig tartott.
- Városunk lakossága továbbra is igényli és használatba veszi az intézményt családi eseményekre, így például lakodalmakra. Márciusban erre is sor került, de a házassági kedv a naptár szebb időszakára várható.
- Hagyományosnak tekintjük immár a nyugdíjasok találkozóját is, melynek gyakorta - más településeket is meghívunk - az Eleki Nyugdíjasok Egyesülete a házigazdája. Idén összejövetelüknek énekkarok találkozója, bemutatója is része volt, melyet vacsora és táncmulatság követett.
- Örömmel értesültünk az intézmény igazgatójától arról, hogy origami /japán papírhajtogatási művészet/ szakkör alakult. A szakkör tagjainak munkáiból már láthattak bemutatót az intézményt látogatók az ünnepek alatt.
- A "Praktika" szakkör látogatóinak száma a nagyobb ünnepek táján tetemesen és örvendetesen meghatványozódik. A háziasszonyok, anyukák és nagymamák ilyenkor többen jönnek el, hiszen ezernyi apró praktikát, ötletet tanulhatnak el ebben a közösségben, melyekkel /nem mellékesen: olcsón!/ tehetik szebbé, hangulatosabbá családjuk, szeretteik éppen aktuális ünnepét. A legutóbbi szakköri foglalkozásuknak a "Húsvétoló" elnevezést adták.
- Városszerte ismert és vonzó szinte valamennyi korosztály számára a Törzsök Ildikó vezette "Aerobic Ildivel" sokoldalú - egészségmegőrző, kondicionáló, testépítő - szakkör. Ildikónak jelenleg több csoportja van, melyek közül az úgynevezett ifjúsági csoporttal, a Mezőgazdasági és Ipari Középiskola évfáráján mutatkoznak be a közeljövőben.
- Április utolsó éjszakájához több szokás is fűződik. Ekkor kerül sor a májusfa dugására, ami a fiúk, legények, férfiak dolga és titka. Erre bizonyosan készülnek idén is az intézmény keretein belül is, de a civil szervezeteknél is. Hogy is hagynák ezt ki? Ugyanezen az estén megrendezésre kerül a fáklyás felvonulás is a város főbb útjain, amelynek végpontja ez alkalommal is a városi sportpálya lesz. Programról a szervezők gondoskodnak.
- Május 1-je a munka ünnepe, pirosbetűs ünnepeink egyike, mindenkor a munkásság egyik legjelesebb eseménye. A baloldali pártok ekkor emlékeznek a valamikori chicagói sortűzre, melyben sok, békésen tüntető munkás vesztette életét. A visszaemlékezés mára már kellemesebbé szelídült, hiszen majálisok százain ünnepelhetnek, szórakozhatnak a települések lakói. Ha az idő is kegyes lesz hozzánk, bízunk az utóbbiakban. Találkozunk tehát május 1-jén a majálison, ahol kellemes kikapcsolódásban részesülhetnek az arra vágyók. Kulturális- és sportprogramok, sörsátrak, kolbászsütők és egyebek várják városunk lakosságát!

T.R.K.

Rangos szakmai díjban

részesült a gyulai Ady Endre Könyvesbolt. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma alapította a Hermész díjat, melyet a könyvkereskedést magas színvonalon művelő könyvesboltok kapnak. Ezen díjat kapta meg a gyulai könyvesbolt az eddig végzett munkájáért.

A díjhoz az eleki boltvezető Panda Erzsébetnek és két kolléganőjének gratulálunk és további sikeres munkát kívánunk.

Irodalmi sarok - Kabak

Rovatszerkesztő: Bernát Nándor

Régóta nem jelentkezett már rovatunk. Pedig mindenkinek elkel néhány - olvasással töltött - nyugodt perc, ezekben a zajos, zaklatott hétköznapjainkban. Néhány nyugodt perc, amikor hátradőlhetünk ülőalkalmatosságunkon, vagy esetleg leheveredhetünk. Ezekre a pillanatokra ugyanis szívből mindenki vágyik, de sokan úgy vélik, hogy nem engedhetnek meg maguknak ekkora kényelmet, fényűzést. Pedig meg kell engedni, sőt lélekmentők lehetnek ezek az oázis időszakok az élet zajos forgatagában. Fogadják szeretettel megörökített történetemet.

Az egyik nap délutánján elégedetten kevergettem a feketekávémat. Azért voltam elégedett, mert bár az adott hónap közepén tartottunk dátumilag, nekem még feketekávéra is futotta. Ez a tivornya az esetek döntő többségében elmaradt, sőt a család ételmezése is igencsak egyhangúvá vált; sertés- és baromfi párizsi nyersen, főve, sütve és keverve. Egy bizonyos idő elteltével már Párizs hallatán is émelygés, hányinger kerülgetett. Azon a bizonyos nap délutánján viszont nem volt hányingerem, mosolyogva, a rádióból kiszüremelő muzsika dallamára kevergettem a feketekávémat. Ez a cselekedet minden bizonnyal az unalomba fulladt volna, ha egyszeriben nem hangzik fel az Omega együttes "Gyöngyhajú lány" című nótája. De felhangzott, és bár nem keresgéltem emlékképeket, egyszeriben Kabak elevenedett meg a teljes valóságában. Szokásához híven a Park Hotel sarkán álldogált, kétgyermekes családapához nem méltó hosszú hajjal és teljes részegséggel. Az elfogyasztott alkoholmennyiség - rum volt a kedvence - egy egész napos felszabadultságra elegendő volt, de mintegy biztosítékként a lába elé a földre helyezve egy frissen megbontott rumos üveg várta sorsa jobbra fordulását. A rumosüveg gazdája miközben énekelt, teli szájjal, üvöltve, a körülményekhez képest jól adta elő az ifjúságát meghatározó slágereket, magyar és angol nyelvű nótákat egyaránt. A legtöbbször előadott szerzemény természetesen az Omega együttes "Gyöngyhajú lány" című nótája volt. Ilyenkor Kabak hangszálai megremegtek és vinnyogó hanghordozással betöltötték a környéket. A járókelők nem botránkoztak meg a nap különböző szakában felhangzó nóták hallatán, megszokták Kabakot. A rend derék őrei sem vitatkoztak vele, néha viszont, talán kötelességtudásból fakadóan odaszóltak neki: "... lehetne talán halkabban is ordibálni", de Kabak ügyet sem vetett rájuk, a rendőrök pedig csakhamar továbbálltak.

Bárhogyan is csűrjük-csavarjuk a dolgokat meg kell állapítani: Kabak népszerű volt, nagyon népszerű. Hogy mivel vívta ki magának ezt az elismertséget, nos talán azzal, hogy amikor a beat-zenekarok elkezdtek alakulni a nagyvilágban és minden fiatalban, aki adott is magára valamit, gondolatban eljutott odáig, hogy egy bandát kellene alakítani, addig Kabak már meg is alakította a sajátját. A formáció idővel változott, és a Vajdaság számos, a későbbiekben elismert muzsikusa játszott benne, egy hely azonban változatlan maradt, ez az énekesé volt, amelyet természetesen Kabak töltött be. A zenekar hangzásával keveset foglalkozott, azokat a dallamokat, amelyet ő szívügyének tartott bárki, még a botcsinálta muzsikusi is el tudta játszani a hangszerén. Ha ez adott volt és emellett még egy-két liter rum is, akkor a közönség nem csalatkozott, vagy - Uram bocsá -, unatkozott. Akkor Kabak kitett magáért, énekelt, táncolt, vicceket mormolt a mikrofonba, amelyeket a hallgatóság vagy értett vagy nem, ő mindenesetre jókat kacarászott rajtuk. A híres Etrangers zenekar évtizedekig muzsikált, portyázott településről településre, közben a muzsikusi sorban kidőltek Kabak mellől, egyszerűen otthagyták, megnősültek és megkomolyodtak. Igaz Kabak is megnősült, aztán a gyermeki is megszülettek, de ő elpusztíthatatlanul továbbra is a pódiumok ünnepeit szótárja maradt. Peregték a dallamok, meg a rum a torkán, változtak az ízlések, régi nóták merültek feledésbe, újabbak íródtak, amelyek közül Kabak hol felvett egyet-kettőt a műsorába, vagy pedig nemes egyszerűséggel kitörölte őket. Csak egy nóta maradt meg mindörökre; az Omega együttestől a "Gyöngyhajú lány". Aztán mégis, szinte egyik napról a másikra megszűnt a zenekar, nem Kabak döntött a visszavonulás mellett, hanem a muzsikustársai hagyták őt cserben. Nem túrték tovább részeges főnökük különcködéseit, vagy inkább üzleti átveréseit. Kabak valószínűleg úgy gondolta, hogy mint zenekari vezetőnek és mint kétgyermekes családapának több részesezés jár, mint tejfelesszájú társainak. A turpisság a társak részéről sokáig felderítetlen maradt, később aztán, hogy a közönség számának jelentős növekedésével sem kaptak többet a kinyújtott markukba, szépen próbálták behajtani főnökükön a kinnlévséget, de mivel ez a módszer hatástalannak bizonyult, keménykedtek, fenyegetőztek és mivel a rátartiság sem profitált, otthagyták hön szeretett frontemberüket. Kabak, legalább is látszólag, nem vette szívére társai elvetemültségét, mert a színpad helyett a továbbiakban a Park Hotel sarkán lépett fel, a járókelők nagy-nagy örömeire. Ezek a fellépések évekig tartottak, mígnem egy őszi napon Kabak váratlanul eltűnt. Először senki sem firtatta a változást, de miután napok, sőt hetek teltek el változatlanul, egyesek találgatásba bocsátkoztak, volt aki úgy tudta, hogy Kabak megkomolyodott és példás családapája szerepében tetszeleg, aztán más a halálhírét keltette, volt olyan, aki betegséget emlegetett. Ez utóbbi fejtegetés igaznak látszott, hiszen a folyamatossággal elfogyasztott rummennyiség nyomós okot szolgáltat a feltevésre. Egy nap aztán kiderült az igazság, bár első hallásra hihetetlenül hangzott: Kabak belépett a francia idegenlégióba! Az elmondás szerint bánatában tette mindezt, amiért feloszlott az imádott Etrangers. Egy nap, illuminált állapotában elment világgá, meg sem állt Párizsig, ahol a tudatlanságig leitta magát, és egy meggondolatlan pillanatában aláírta a belépési nyilatkozatot. Az otthonmaradottak tisztában voltak azzal, hogy Kabak ezzel az aláírással a holtbiztos halálát nyugtázta, hogy törekeny alkata nem hogy öt évet, de még öt hónapot sem garantál a keménységéről hirhede idegenlégióban. Hát akkor végérvényesen le kell mondanunk a kabaki szerenádról, - sóhajtottak fel hívei, de azok is sajnálták, akik nem kedvelték igazán, de elismerték; színfolt volt a Park Hotel sarkán.

Az eset után jó fél évvel dolgom akadt a város központjában. Sietősen lépkedtem uticélom felé, amikor a jellegzetes hely felől Kabakra emlékeztető hangot hallottam, irányt változtatva affelé igyekeztem. Közeledve, egy kisebb csoportra figyeltem fel, és akkor már biztos voltam a dolgomban, hogy az embergyűrű Kabakot fogta maga körül. Elvegyültem az emberek között és csodálattal, szememben oda nem illő könnycseppel állapítottam meg, hogy Kabak ismét köztünk van, és akkor ott végtelenül szépnek láttam a világot, és felettébb tetszett a “Gyöngyhajú lány”.

Mint később megtudtam, Kabak cselesen, orvosi jóakarattal került kórházba, ahol a szakorvosi bizottság a további katonai szolgálatra alkalmatlannak találta, és leszerelték. A beavatottabbak viszont tudni vélik, hogy miután az orvosok értesültek Kabak múltjáról, és mintegy igazolásként meghallották az általa előadott magyar slágert, úgy döntöttek, hogy a Park Hotel sarkán több örömet szerez az embereknek, mint az idegenlégióban. Istenem! - több mint tíz éve nem láttam Kabakot, ej, azok a szélfúttá boldog évek...

Az 1920-as évek krónikája

Közismert dolog, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia elveszítette az I. világháborút. Ennek egyik következménye lett pl. az is, hogy a történelmi Magyarország területének 2/3-át elcsatolták, illetve a magyarság 1/3-a így került saját akarata ellenére új határok mögé, de így vált pl. a mai Békés megye is határ menti térséggé. Mára már mindenki számára “természetessé” vált Eleken is ennek az állapotnak a megélése. (Reméljük, hosszabb távon az EU-ba való belépéssel ismét össze fog tartozni gazdaságilag az, ami már korábban is összetartozott.) Az 1920-as eleki események a maiak számára azért lehetnek érdekesek, mert kiderülhet, hogyan tudtak és akartak eleink egy nagyon nehéz helyzetben talpra állni. Az is érdekes, hogy több a hasonlóság az egykori és a mai történések között! (Forrásként most is a dr. Csepregi Imre esperesplébános (1913-31) által vezetett Historia Domust használtuk. A fontosabbnak vélt eseményeket ismertetjük.) Kezddhetjük a legfontosabbal ! 1920. március 30-án az eleki plébános azt jegyezte fel, hogy kivonultak a megszálló román csapatok, és megkezdődött az élet újraszervezése. Április 10-én megérkezett a Békés megyei főispán, Zilahi Kiss Jenő. (Ekkor úgy volt, Elek ehhez a megyéhez fog tartozni!) Április 12-én egy olasz kapitány (antant-misszió) érkezett. (Nem tudni, mit intézett!) Május 9-én tartottak tiltakozó nagygyűlést Trianon miatt a nagyvendéglőben. (Ekkor nagy eső esett, Csepregi ezért nem tudott jelen lenni.) Május 24-én jobb családoknál helyeztek el erdélyi tisztviselő családokat. (A neveket nem tudjuk.) Június 3-án Rubinek földművelési miniszter, június 12-én pedig Bleyer Jakab kisebbségi miniszter és hat képviselő. (Nem tudni miről tárgyaltak) Június 20-21-én választást tartottak Eleken (is). A legtöbb szavazatot a kormánypárti Ament Ferenc kapta. 1921-ből csak kevés feljegyzés van (mint ahogy a későbbi időszakból is), a november 10-ei a legfontosabb, Csepregi Imrét figyeltették, pángermánnak nevezték! 1922-ben hívták Elekre Reibel Mihályt, akit Romániában üldöztek. 1923-ban Eleket Csanád megyéhez csatolták. (Csepregi szerint jobb lett volna, ha Békés megyéhez csatolták volna.) Ebben az évben alakult meg a Szívgárda. Csepregi már ebben

az évben gondolt az újratelepítés 200. évfordulójára! 1924-ben a plébános összeállította a község és a plébánia történetét. (Ma is alapmű!) Ebben az évben döntötték el, hogy leánynevelő intézetet alapítanak az apácák vezetésével, de arról is, hogy felépítik az állami polgári fiúiskolát. Június 11-én meghalt az egykori országgyűlési képviselő, Wittmann János. 1925. április 26-án Reibel Mihály káplán 15 eleki hívővel Rómába zarándokolt. Itt találkozott olyan németekkel, akik ugyanonnan származnak, mint az elekiek. A németországiak csodálkoztak azon, hogy az elekiek tudnak németül! Szeptember 23-án indult meg az oktatás a zárdában, október 24-én Csepregi összeállította a Heimatkundét (Honismeret) a zárdaiskolának. Ebben az évben alakul meg az aradi esperesi kerület, melynek az esperese az eleki plébános lett. (Almáskamarás, Kétegyháza, Medgyesbodzás, Medgyesegyháza és Nagykamarrás tartozott ide.) 1926. május 23-án levente zászlókat avattak. Augusztusban 40 hívő jelentkezett a máriazelli zarándoklatra. Szeptember 15-én Gertrudis (Szőke) nővért nevezték ki rendi előjárónak. (Már két osztály volt!) 1927. május 14-ére felépült a temetői kápolna. Június 21-én Csepregi Imre elutazott az elekiek őshazájába. (Gerolzhofen és környéke, 8 nap.) Év végén a plébános megjegyezte, hogy kevés a születések száma (199 r.k.). “Nagy a hanyatlás. A bábák ügyetlenek.” Különösen az iparosok nem akarnak gyereket! 1928. szeptember 1-jén Reibel Mihály káplán lett a művelődési ház igazgatója. Ma a nevét viseli az intézmény! 1929. szeptember 10-én a zárda új épületet kapott, szeptember 29-én pedig a leventék Makóra mentek versenyre. Nagyon érdekes, hogy a Historia Domus nem tesz említést arról, hogy Elek 1920-23 között Csonka-Arad megye székhelye volt! A krónikából is kiderül, hogy a vallási élet nagyon fontos az 1920-as években is. A plébános jól látta a problémákat is. (Inkább Békés megyéhez tartozott volna Elek, kevesebben születnek.) Csepregi dicséretére válik az is, hogy nem német létére felkutatatta a helyi német hagyományokat. (Heimatkunde, megemlékezés 1724-re, utazás az ősök földjére.) Az is kiderülhet a tényekből, a Trianon utáni felfokozott nemzeti érzések ellenére a helyi németység meg tudta őrizni identitását, de az is, hogy ők is jó hazafiak voltak, hisz maguk módján ők is tiltakoztak Trianon ellen, menekülteket fogadtak be. Összefoglalva: eleink talpon tudtak maradni az 1920-as években (is). Az 1930-as évek krónikájával folytatjuk.

Rapajkó Tibor

Egy út lélektől lélekig

Igencsak különlegesnek tekinthető a “Magyar Continental Singers” programja, melyet az Eleki “Reibel Mihály” Városi Művelődési Központban tartottak ez év április 13-án, nagypénteken este 6 órától. Azért tekintjük különlegesnek, mert bár egyházi, a hitülethez kapcsolódó egyéb művészeti eseményeknek /koncerteknek, zenei eseményeknek, kórusoknak stb./ már helyt adott korábban a római katolikus templomunk, a művelődési

központ vagy egyéb intézmény, a kisebb gyülekezetek esetében ez még nem vált gyakorlattá. A Continental Singers elsősorban most az Evangéliumi Pünkösdi Közösség eleki híveihez, gyülekezetéhez kívánt szólni. Igaz ugyan, hogy az előadás résztvevői között nem csak a gyülekezethez tartozókat láthattuk. Mindenki öröme szolgált, hogy műsorukban a dalművek mellett táncokat is bemutatott a mintegy 10 főnyi előadó a kétszer ötven perces műsoridőben a közönségnek. Kell tehát a szép mozdulat, a tánc, a dal, a zene - mint eszközök - ahhoz, hogy eljusson a gondolat "lélektől lélekig"! A csoport programjának időpontja jó választás volt, hiszen több nép, felekezet, gyülekezet egyik legnagyobb ünnepe a nagypéntek. Szimbolikusan adja tudomásunkra, hogy a legsúlyosabb gondok problémák idején is lehet és kell !! az újrakezdés lehetőségein és módjain gondolkodni, bízni, mert ehhez a Teremtőnk minden segítséget és szabadságot megadott számunkra. Az eleki bemutaton nagypénteken mintegy 50 főnyi néző-hallgató vett részt. Többen is eljöhettek volna, hiszen a program alkalmat adott arra is, hogy a lelkünket valamiképpen ünneplőbe öltöztessük készülve a feltámadásra, a húsvéti ünnepekre. A vallási liturgiákon túl a családok meghitt, kellemes és boldog együttlétére is csak emelkedett lélekkel kerülhet sor. Tudjuk régen már: csak boldog, kiegyensúlyozott emberek képesek másokat is boldoggá tenni. Ehhez nyújtott egy kis "pluszt" a Continental Singers előadása. Köszönjük!

T.R.K.

Gyermeknap előtt

A Rákóczi utcai játszótéren az idén kilencedik alkalommal rendezzük meg - az előkészületek most zajlanak - a gyermekek és szülei körében népszerű gyermeknapot - informálta lapunkat Székely László, az Eleki Önkéntes Tűzoltó és Mentő Egylet tagja. A kezdeményezést a Telepi Kör utcaközössége valósította meg, akik tagjai az időközben alakult egyletnek, a szervező illetősége ezért módosult. A rendezvényt egyébként a városi önkormányzat támogatja. Az elmúlt esztendőben a programba értelemszerűen tűzoltó feladatot is beillesztettek, egy 100 éves fecskendővel kellett célba találni. Az idén pedig majd a németországi (Zeil) tapasztalatokat is kamatoztatni kívánják a szervezők. Az eleki önkéntes tűzoltók egy nagyszabású, ifjúsági tűzoltótáborban szereztek tapasztalatokat. A németországi szereplésnek az volt a lényege, hogy a különböző versenyfeladatok megoldására alkalmi (egymás számára teljesen ismeretlen egyének) csapatokat alakítottak. Az eleki gyermeknap mottója az idén sem változik: "Várunk minden gyereket, és hozzátok el születeket is! "

B.N.

Tavaszi programok

Intézményünk lakói számára szervezett - Költészet Napja tiszteletére - versmondó versenyen tizenhatan mérték össze képességeiket - tudatták lapunkkal Resetár Andrásné és Tapasztó Jánosné, az eleki Szociális Otthon foglalkoztató nővérei. A rendezvény kitűnő légkörben zajlott le, a három tagú zsűri mellett tulajdonképpen a közösség is véleményt nyilváníthatott. Végül is a következő helyezési sorrend alakult ki: 1. Schwalm Ádám, 2. Zachar Erzsébet, 3. Zágonyi István, Stier Erzsébet és Makovszki Jánosné, a többi résztvevő negyedik lett. A műsort Kojnok Mária - lakó - vezette kitűnően. Az utolsó vers - húsvét szellemében - a locsolkodásról szólt, elhangzását követően a gyakorlatba is átültették mondandóját. A versmondó verseny valamennyi résztvevője édességcsomagban r é s z e s ü l t .
Az intézmény lakói számára a Föld Napja tiszteletére rajzversenyt hirdettek, ezt követően pedig sakkversenyt rendeznek. A tavasz beköszöntével gazdag program kínálozik: az elhalálozott (64 sír) lakók, akiknek nincs hozzátartozójuk, sírjait gondozzák, de csinosítják az udvart és az utcai részeket is. Természetesen lassan benépesülnek a sportpályák is, házibajnokságot szerveznek labdarúgásból, röplabdából, kötélhúzásból, súlylökésből és futásból.

B.N.

Tavaszi buli

Az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskolában 8. alkalommal került megrendezésre a TAVASZI MULATSÁG. Ezévbén április 18-20. között tartottuk. Hogy milyen programok voltak? Április 18-án reggel 7 órakor indult a sulirádió műsora. Délután 14 órakor volt a hivatalos megnyitó, majd diákigazgató-választás következett. Ezzel egyidőben választották meg a diákok az év tanárát és tanárnőjét. 14 óra 30-tól valódi Ki mit tud? volt - mese, karate, ének, zene, próza (egyéni kivitelben), modern tánc, és sorolhatnám... Végül is mindenki eredményesen távozhatott, hiszen a saját kis értékei tártta a közönség elé, amely nem lebecsülendő személyiségük továbbfejlődésében. Ezután disco következett. Április 19-én ünnepélyes kulcsátadás volt, a szavazatok alapján a diákigazgató Domján János szakközépiskolás tanuló lett. A megválasztott diákigazgató átvette a hatalmat. A fordított napot minden osztály egyénileg szervezte. Délután vetélkedők, csapatok közötti vidám játékok voltak. Este tábortűz, zene oldotta a hangulatot. Pénteken véget ért a diák hatalom. A tanítási szünetekben a mikrofon a diákoké volt, lehetet "Szívküldit" küldeni, véleményt mondani. Az igazán jól összállított programok nagyban hozzájárulhattak a tanulók iskolához való kötődéséhez, a jövő tanév tanulói számára pedig az iskola jobb megismeréséhez.

**Lantos Mihályné
tanár**

Fúj a szél

A mindennapos asztalitenisz edzéseket a késő délutáni órákban tartották. Mivel kemény gyakorlatok követték egymást, ezért a “puhányabb” játékosok el-el maradoztak a foglalkozásokról. A többség az edző előtt hamarosan lebukott, a fülentések tárháza csakhamar felszámolódott. Laci lelemé-nyessége viszont korlátlanul bizonyult, mígnem az egyik, kihagyott edzés után: - Hol voltál tegnap? - kérdezte az edző.
- Anyukámnak segítettem, a kertben a zöldbabot takarítottuk be - vágta ki magát Laci.
- És mondd, mikor szedtétek a zöldbabot?
- Délelőtt - hirtelenkedett Laci, akinek a nyelvén volt a korrigálás, de úgy érezte, jobb ha
h a l l g a t .
- Akkor viszont el tudtál volna jönni - erősködött az edző.
- Igen, de a zöldbab porát a szemembe fújta a szél.
- Igen, akkor menjél haza és jól mosd ki a szemedből a port.

B.N.